

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. lépcső az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
10-12 óra között,
Bolonya, ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. ársza, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. ársza hirdetési irodájában.

133. szám.

Brassó, Kedd, november 16-án.

II. évfolyam 1886.

Felhívás és kérelem.

Nemrég alakult városunkban a szegény, magyar iskolákba járó gyermekek segélyezésére, ruhával való ellátására egy új egyesület, mely tagjaira nézve semmi kötelezettséggel nem jár. Ez egyesület célja a legnemesebb. A szegény gyermekekről kíván gondoskodni, hogy megóvja őt a tél hidegségétől s megmentse, nevelje a társadalomnak.

Annak a gyermeknek akar segítyt nyújtani, kinek sorsa amugy is csak nélkülözés, keserűség s nyomor.

Azt a segítyt akarja rendszeresíteni, melyet úgy is naponként mivelünk egyeseken. S teszi ezt úgy, hogy terhére ne váljék senkinek.

Nem kér áldozatot senkitől. A mit kér, az oly csekélység, hogy komolyan számba sem jöhet. S mégis, ha együtt van e segíty, ha mindnyájan hozzájárultunk, oly tekintélyes, hogy számos szegény gyermek keserű sorsa enyhíttetik vele.

Elhasznált, hasznavehetetlen, s lomtárba került ruhaneműeket s általában minden olyant kér, mire a háznál már szükség sincs. A mit a könyörület szíve ma is a szegényeknek adnak, azt kérjük.

Mindenki azt adja, a mije van. Csak ha semmije sincs, a mit adhatna s mégis adni akar, akkor nyuljon zsebébe s adjon pénzt.

Ruhaneműk kellenek. A mi nem lesz felhasználható átalakításra, majd gondoskodik az egyesület annak értékesítéséről.

Az idő éget. A tél dermesztő hidege a küszöbön van. Siessünk a segítyvel.

Az egyesület gazdája, Józsa Mihály tanító már a napokban megindul, felkeresendő az egyesület tagjait s a nagylelkű közönséget. — Magyar hölgyek! Ti vagytok a jótékonyság angyalai. Ti vagytok a ház gazdái. Hozzatok, a ti nemes szíveitekhez fordulunk első sorban: könyörüljete a szegényeken és árvákra!

Adjatok, a mit adhattok. A legcsekélyebb adomány is drága nekünk, hisz mindenki csak annyit ad, a mennyit adhat.

A gazda városrészenként fogja felosztani a várost. Sorba fogja venni az egyes családokat. Készítsétek tehát elő adományaitokat.

A szegények és árvák nevében kérünk: nyujtsatok segítyt!

Az igazság.

A szebeni „Tageblatt“ ujabbban is gróf Bethlen Gábor, Nagy-Küküllőmegye főispánjának tíz éves jubileumával foglalkozik. Hallatlan botránynak tünteti fel, hogy akadtak szász papok és szász községi előjárók, a kik ez alkalomból a népszerű főispánnál tisztelegtek, átadandó üdvözlőlevelüket.

Előre látható volt, hogy tisztelt laptársunknak ez tetszeni nem fog s hogy minden haragját ki fogja önteni ezen derék, tiszteletre méltó szász polgárookra, kik össze tudták egyeztetni szász nemzetiségükkel egy magyar főispán iránti ragaszkodásukat s nagyrabecselésüket; kik nyíltan, isten s a világ láttára ki merték mondani az igazságot, habár sejtették, hogy ezért meglecseztetnek.

Csakugyan erős leczkét is adott nekik a „Tageblatt“, midőn egyrészt úgy állítja oda őket, mint a kik e tettükkel gyalázatot hoztak a szász népre, másrészt felhívja az illetékes szász körök figyelmét ezen hallatlan botrányra.

Valóban sajátságos jelenség, hogy akkor, midőn a szászok tekintélyes férfiai hirdetik a magyar hazafiságot s tagadják, mintha a szász-ság hazaellenes érzelmű volna, legirányadóbb lapjuk nyilvános és hallatlan botránynak nevezi a szászok részvételét egy magyar főispán jubileumán.

Nem látja t. laptársunk azt az éles ellentétet, mely közte és ezen tekintélyes szász férfiak között létezik, a kik pedig szintén tagjai azon néppártnak, melynek a „Tageblatt“ szócsöve? De nemcsak tagjai, hanem vezérférfiai is. Ámde ez t. laptársunkra tartozik.

Mi részünkről nem botrányt láttunk azon dologban, hanem elismerésre méltó magatartást. És ez az, a miben nézetünk különbözik. Mert a „Tageblatt“ nem ismeri ezt a szót: igazság s elvitatja annak létjogát, ha a magyar hazáról s hazafiságról van szó. A „Tageblatt“ elfogult pártszempontból indul ki. Elve, hogy bűn hódolni annak, a ki a magyar állam tekintélyét csorbíttatlanul fenn tudja tartani a tulzó elemek aspirációival szemben, habár nem sérti is a mások jogait.

Azon tiszteletre méltó szász lelkészek s községi bírák pedig éppen az ellenkezőt tanusították. Az ünnepélyen való részvételük éppen

azt jelentette, hogy ők tisztelettel hajolnak meg a magyar állam képviselője előtt s ragaszkodnak hozzá, mert benne az állam jogainak s tekintélyének védelmezőjén kívül az ő jogaik tiszteletben tartóját látják. Azonban végezze el a „Tageblatt“ ezen baját, a hogy tudja. Én azt hiszem, azon tiszteletre méltó szász polgártársak előre tisztában voltak azzal, hogy mit cselekszenek. Önként, jószántukból tették, s majd megfellelnek ők tettükért.

Nem is ez az, a miért itt felszólalok. — Van a „Tageblatt“ cikkének még egy másik része. Tagadja, valótlannak állítja, hogy az illető szászok és románok azt mondták volna üdvözlő beszédekben, a mit a „Brassó“ közölt. — T. laptársunk a tények meghamisításával vádolja lapunkat. Ezt hallgatagon hagyni nem lehet s egyrészt az ünnepély, másrészt magunk reputációja érdekében nem szabad.

Lapunk szó szerint hozta a szónokok csaknem mindegyikének beszédét s a főispán ur válaszait is. Személyesen voltam jelen, magam jegyeztem a beszédeket. S ha a „Tageblatt“ azt mondja, hogy valótlant közöltünk, úgy ki kell jelentenem, hogy ő valótlant állít. Azon beszédek hű leírásáért s közleményünk igaz voltáért mindenkor felelősséget vállalok, míg a „Tageblatt“ szerkesztőségét, ha ezen hamis állítását tovább is fentartja — szeliden szólva — a tények tendenciózus elferditőjének kell nyilvánítanom.

A mit t. laptársunk a „Brassó“ hivatalos vagy nem hivatalos jellegéről mond, arra nem fogok neki felelni. Reánk nézve teljesen közönyös az, vajjon ők hivatalos vagy nem hivatalos jellegű lapnak tartanak-e minket.

Én részemről — bármily éles ellentét is legyen pártállásunk tekintetében — a „Tageblatt“-ot tisztességes lapnak tartom. Semmi okom az ellenkezőre. Azért fel is teszem róla, hogy az igazság érdekében visszavonja hamis állítását.

Az ellenkező politikai pártállás nem jogosít fel senkit a tények megváltoztatására. És legyen meggyőződve t. laptársunk, hogy az ő cikke nem fog azon fényesen sikerült ünnepély értékéből semmit sem levonni.

Ennyivel tartoztam az igazságnak.

Szterényi József.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Lapozgatám...

Lapozgatám a minapába'
Egy elsárgult könyv ócska lapjait
S találtam köztük egy virágot,
Mely elveszté gyöngé szirmait.

Ha e virág beszélni tudna,
Ha elmondhatná bús történetét:
Elárulná a nagy világnak,
Mit eddig én titkon elhallgatték.

Beszélne lombos fák árnyáról,
Hol ah! az első csók elrebbene...
Beszélnd e szív fájdalmaról,
Mely azóta vigaszt nem lelhet!

Emil.

A fillérestély.

(Csevegés.)

Csak a ki életében úgy és annyit koplalt, mint én, csak az tudja úgy istenigazában, hogy mit tesz az „koplalni“ és csak az is tudhatja aztán, hogy mit tesz, igazán jól lakni!

Mert hej, de különös valami is az a koplalás! az az igazi koplalás, mely a rég elszáradt zsemlét ki-
vanatossá teszi még akkor is, ha azt a szegény ember

vehetjük csak, és mely boldogság, ha a száraz kenyér falatozása közben a konyha ajtajában legalább az ételt szagálhatjuk hozzá!

No de hát változnak az idők és változnak az emberek! Az én időmben ha koplaltunk, csak kénytelenségből koplaltunk, mert nem volt mit ennünk; ma már dr. Tanner, Succé és mások, kiknek volna mit enni, passzióból, fogadásból koplálnak 40 napig. Persze Succéknak könnyű; ő feltalált egy italt, melyből ha egy pár pohárkával megiszik, 40 napig koplálhat és a mellett jól is érzi magát. De nekem nem volt Succé-féle italom, és én mégis nemcsak 40 napig, de éveken át koplaltam; hanem az is igaz, hogy kutyául is éreztem magamat.

És különös, hogy míg az ember mindent meg tud szokni: a betegséget, nyomorúságot, gazdagságot és még a halált is, — a koplalást megszokni nem tudja; pedig milyen jó volna, ha az ember ehhez is hozzá tudna szokni.

Hallottam sokszor, hogy a ki koplal, sok pénzt megtekeríthat; de én nem tudom, én eleget koplaltam, de pénzt soha sem tudtam megtekeríteni. És ez természetes is, mert mikor takaríthattam volna meg én pénzt? hiszen mikor koplaltam, nem volt pénzem, mikor meg pénzem volt, elköltöttem, hogy ne koplaljak. Hát mikor takaríthattam volna én meg csak egy fillért is, mikor az én egész időm akkor csak koplaltam!

lásból és nemkoplalásból állott, a szerint, a mint volt pénzem, vagy nem volt; úgy hogy én is elmondhatom, hogy időm, mint a rómaiaknak, csak „dies fasti“ és „dies nefasti“-ból állott — a fasti-t német értelemben véve.

És ha a sok koplalással legalább magát a koplalást meggyűjteni lehetett volna! milyen bővében lennék a koplalásnak! Egész rudakkal vagy zsákokkal (nem tudom, hogy akasztatni vagy fektetni való portéka volna) állana ma nálam a koplalás és a világ összes szegényeit könyörületből és a világ összes gazdagjait bosszúból tudnám vele ellátni egy egész életre. — De hiába, a koplalás sem gyűjthető meg s így sem koplalás, sem pénz nincs!

Azon koplalásos időmből emlékezem még, hogy mily alaposan tanulmányoztam én akkor az évszaktakat és különösen a hónapok egyes napjait, no meg az egyes naprészeket is, és azon időben tanultam többre bacsulni a telet a nyárnál, mert rövidebbek az átkoplalendő napok; azon időben tanultam gyűlölni és félni a hónap második felétől, mely nálam sokszor 3-4-én kezdődött s akkor tapasztaltam, hogy az ember legéhesebb nappal és különösen reggel, délen és este, s akkor szereztem azon sajnos tapasztalatot is, hogy az ember hosszabb időre, de csak napokra is jóllakni nem tud.

Ezen és hasonló gondolatok foglalkoztattak, mi-

A magyar delegáció külgügyi albizottsága. A magyar delegáció külgügyi albizottsága 13-án d. e. 11 órakor ülést tartott. Az ülésen jelen voltak a közös kormány részéről Kálnoky gr. közös külügyminiszter, Bylandt-Rheid gr. közös hadügyminiszter és Kállay Béni közös pénzügyminiszter, továbbá Szogyény László I. osztályfőnök, Falke b. osztályfőnök, Dóczi, Kun udvari tanácsosok, Asbóth és Mittag osztálytanácsosok és Tallián b. udvari titkár. — A magyar kormány részéről Tisza Kálmán miniszterelnök, Orczy Béla b. és Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter vettek részt az ülésen. Ezen kívül jelen volt Tisza Lajos gr. elnök és Haynald Lajos bibornok-érsek alelnök, nemkülönben számosan voltak jelen a magyar delegáció azon tagjai közül is, kik nem tagjai a külgügyi albizottságnak. Az ülés tárgyát a külgügyi helyzetre vonatkozó miniszteri exposé képezte, melyet Kálnoky külügyminiszter adott elő. Ezt megelőzőleg a modus procedendi felett hosszabb vita folyt.

A bolgár bonyodalom. A „Polit. Corr.” jelenti Tirnovából: Valdemár herceg visszautasítása nyomott hangulatot és nagy izgatottságot idézett elő, mely a sobranjában is nyilvánult; a bizonytalanságba itt már belefáradtak. A sobranje Karavelow lemondását elfogadta, miután előbb rosszaságát fejezte ki a fölött, hogy előbb Sándor fejedelmet, most pedig Bulgáriát árulta el.

Zivkov elnök regensé megválasztott.

A philipopolisi orosz konzulátus kavaszsza, a ki tegnapelőtt éjjel egy csendőrrel szemben kihívólag viselkedett és a csendőrré forgó-pisztolyát emelte, lefejeztetett és azonoal az orosz konzulátusnak adatott át. Kaulbars tábornok azon követelést intézte a praefectushoz, hogy a rendőrbiztost a szolgálatból bocsássa el.

A „Morningpost” Berlinaól arról értesül, hogy a középeurópai hatalmak és Németország fontos tárgyalásokat folytatnak. A német külügyminiszteriumban éjjel-nappal dolgoznak. Bismarck n. diplomácia szegyenének tartja Kaulbars működését.

A dán király azt táviratozta a bolgár kormánynak, hogy a jelenlegi körülmények között Waldemár herceg megválasztásához beleegyezését nem adhatja.

Román lapszemle.

„Al szabadelvű hazafiak” — falsi liberali patrioti — ez ma az egész magyar nemzet czime a művelt „Gazeta” szótárában. „Mi mindenbe bele kötünk, a miben román életjelt látunk, ha még olyan ártatlan dolog is, ha még olyan anyagi vagy szellemi nemes cél is az; elég, ha román.” Be is kell ezt kézzel foghatólag bizonyítani. Itt van!

Ha Karán-Sebesben, Aradon közléptanodát akarnak állítani, az álhazafiak, élén a kormányval azt felelik, hogy nem szükséges, mert van elég magyar középiskola, vagy hogy nincs erre a románoknak elég alapjuk. Ha a románok pénzintézetet akarnak alapítani, az álhazafiak kiabálnak a mint szájukból kikelik, hogy az állam ellen akarnak politikát csinálni. Ha a románok közművelődési, közgazdasági ipar- és segélyegyletet akarnak létrehozni, az álhazafiak azt felelik, hogy van elég magyar egyesület és csak azokhoz kell csatlakozni.

dön a prot. nőegylet által rendezett, „tábladóval” egybekötött fillérestélyen az anyagi kezek által kiszolgáltattott, a program NB-je szerint már előre „nagy reményt nyújtott” sütek és „süteknek való gyümölcsök és kompótok” tömkelegében annyi embert kéjelegni és élvezni láttam. — Nem tudom, ki adta ezen fillérestély rendezéséhez az eszmét, azt sem tudom, hogy ki adta a sok ételt; de legyenek azok bárkik, mindegyik fölülmulta a másikat és egytől-egyig nagy köszönetet érdemelnek, mert nem kis dolgot végeztek, midőn annyi embert jóllaktattak akkor, mikor mindenki nagy étvágygyal jött oda.

En részéről — a régi időkre való visszaemlékezés folytán — már napokkal előbb koplalni kezdtem, hogy a fillérestélyen nagy étvágyam legyen; mert hiába, a sok koplalás élvsovárrá tett, és hála az égnek, volt is étvágy és volt is jóllakás! De nemcsak az én részéről, hanem mások részéről is, mert annyi elégtlen arcot egyhamar együtt csak a százszok által adott Zay-féle beszámolók után láttam még.

Nem is mulasztok én el egyetlen egy alkalmat sem, ezen estélyt magasztalni; de hogy a magasztalásból ki ne fogyjak és hogy az bennem újabb meg újabb tápot nyerjen, kérem a rendezőseget, ismételje ez „tábladó” estélyt minél gyakrabban, mert ne feledjük, hogy a koplalás azt tanítja, hogy „hosszabb időre jóllakni nem lehet.”

Ha a lelkesek és tanítók gyűlést akarnak tartani, de elfelejtik a hatóságnak bejelenteni, ott terem a szolgabíró és betiltja, mert dacoromanismust csinálnak és összeesküdnék. Az álhazafiak még tovább mennek, betiltják a nemzeti öltözetet s kigyó szájával kiabálják: „Az oláhositás halad előre.” Így megy az a csimpojás nóta két hasában át a 245. számú vezércikkében.

Miért e rettenő tűzokádás? Azért, mert Déván a napokban egy árvákat, özvegyeket és román ipart pártoló román nőegylet alakuló gyűlésén a megnyitó beszéd alatt zajosan tüntettek a fekete szemű hölgyek Erzsébet román királynő mellett s erre még egyéb római czélzásokra az egyik magyar lap azt merészelt megjegyezni, hogy hadd tüntessenek, legalább nem mondhatják, hogy el vannak nyomva. De már azt nem lehet szó nélkül hagyni s a kulturegyletet okvetetlen bele kell a vitába keverni; ebből kifolyólag aztán be kell bizonyítani, hogy de bizony el vannak ők ebben az államban nyomva. Az olyan öreg irástudók és farizeusokról szól a lecke, kiket nincs földi hatalom, a mely kielégíteni képes lenne sem Déván, sem Bukarestben, sem Jászvásáron, sem Marmatiában.

De igaz-e az a vád, hogy a román közművelődésnek annyira ellenségei vagyunk, hogy minden bosszant, a miben román életjelt látunk s kigyótorokkal orditunk ellene lapjainkban!

Mofturi, az az haszontalan fecsegés, népszerűség hajhászat, kifelé beszélés. Azt mondják, hogy van olyan koldus, a ki mérges növény nedvével undorító sebeket állít elő, hogy maga iránt részvéteket keltsen.

Czél az ilyen nem ér, [mert épen emiatt fordul el tőle a részvét. Ilyen undok seb mutogató ez a vezércikk, melytől épen azért, mert minden szava ferdítés, valótlanítás, megvetéssel fordulunk el. Van a román fajnak akár hány virágzó iskolája, közművelődési egylete, pénzintézete s ki bántja azokat? A világon senki, míg alapszabályaik keretében mozognak, az országos törvényeket tiszteletben tartják. Mi ellen szólnak fel a magyar lapok? A nemzetiségi túlzó üzemek ellen, melyeknek háttere a magyar nemzet és alkotmány elleni tüntetés, rugdolódzás, a gyűlölet szitása.

A dévai meg gondolatlan tüntetés ellen még fel se szólt a „Magyar Polgár” s lám a válasz miként köpi a kigyómérget; miként nevez egy egész nemzetet álhazafiaknak. A ki komoly munkái akar végezni ama túlzó románok közül, tekintsen egy Sturdrá Demeterre, Esarcura, olvassa el azok beszédeit s tanulja meg, hogyan kell a hazáért, a nemzetiségért munkálkodni, mások piszkolása nélkül. Nem a magyar kormány, mely csak van olyan szabadelvű, mint a Bretiano kormány; nem a magyar nemzet, mely hazafiságot nem tanul román szájhösöktől, okai annak, hogy a magyar lapok ottan körmükre koppantanak a román szájhösöknek, ha nem épen maguk e román szájhösök okai legelső sorban annak, hogy nincs elég bizalom a román közművelődési mozgalmak iránt a magyar sajtóban.

Nem a komoly munka, nem a faj anyagi és szellemi előhaladása vezérli tevékenységüket, hanem a magyar nemzet ellen akarják csinálni a nagy politikát. de valóban csak ügyetlenkednek, léhaskodnak s keresik a méltó jutalmat: a megvetést. A ki komolyan munkálkodik övéért, azt tiszteljük; de a ki mint ezen cikk írója is, gyűlöletet hirdet, álhazafiaknak nyilvánít egy nemzetet, az ne várjon a magyar sajtótól több tiszteletet, mint a mennyit megérdemel.

A macsuka ideje letűnt; a ki batás akar lenni, annak jobb kelete van oda át épen most, midőn ott a községi képviselők választása van napirenden s mikor a batásuk csillaga felragyogott.

Czenkalji.

Kisdedővő intézet.

Az első brassói magyar kisdedővő intézet már egy hónapja megnyílt. Megteremtette a magyar társadalom s ugyanaz tartja is fenn. Uj, önkéntes adót vállalt magára, hogy ez intézetet létesítse.

Az alábbiakban adjuk azon lelkes honfiak jegyzékét, kik nemes áldozatkészséggel hozzájárultak a kisdedek ezen hajlékának felépítéséhez. Adakozások még mindég folynak. Lapunk készséggel veszi át a legcsekélyebb adományt is és nyilvánosan nyugtázza azt. A ki e névsorból netalán kimaradt volna, szíveskedjék Nagy István urhoz fordulni.

*

Az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület Brassó megyei fiókja által létesített kisdedővő intézet javára 1886, 1887, 1888 évekre aláírtak adakozni és

évenként 50 frtot gróf Bethlen András, Vasady József;

évenként 30 frtot Maurer Victor;

évenként 25 frtot Lázár és Verzar;

évenként 20 frtot Nagy István, Malcher Mór, Járóssy János;

évenként 10 frtot Dr. Weiss Ignác, Borosnyai Dániel, Rombauer Emil, Verzar Móricz, Papp István és fia, Nagy Gyula, Cserey Gábor, Kenyeres Adolf, Gencsy István, Dr. Kádbó Ferencz, Mayer József;

évenként 5 frtot Dr. Weiss Ignác ügyvéd ivén: Aronsohn Löbel, Aronsohn Henrik, Mátyás József, Löbel M., Mandel Henrik, Dr. Roth József, Adler J. Rudolf, Adler Leopold fényképész, Grünfeld S., Steinhart S., May B., Eisenstein M., Feldmann D. H., Weiss Adolfné; más iven: Borsos Zsigmond, Koós Ferencz, Koródi Mihály, László M. és L., Gyertyánffy Emil, Folyovits Miklós, Simay testvérek, Temesváry István, Verzar Antal, Kovásznay és Keresztész, Szent Balint, Skita Mihály, Verzar István, Víz József, Kürthy János, Bisztray Károly, Dr. Vajna Gábor;

évenként 4 frtot Kun Antal;

évenként 3 frtot Fischer Samuel, Lemhényi Zsigmond, Haluskay Vilmos, Hayek József, Csik Imre, Szerényi József, Szerényi Endre, Bányai Gerő, Dr. Otobán N., Klein Károly 3 frt 33 $\frac{1}{3}$ kr;

évenként 2 frtot Orbán Ferencz, Wolfsohn S. L., Barabás Károly, Becző Imre, Veres György, Kosik Mihály, Józsa Ferencz, Péter Mihály, Piblinger Ede, Altstädter Antal, Olajos János, Haluskay András, Décsy János, Szépréthy Béla, Matyeka K., K. A., Méhely Lajos, Kellemen Ferencz, Laskai Adolf, Müller Ede, Tompa Sándor, Harmath Lajos, Cipu János, Hank Gyula, Mihály Dezső, Bauer János, Kovács Károly, Szentiványi Soma, Neurhrer Sándor, Rátz Lajos, Verzar László;

évenként 1 frtot Székely György, Kovács Dénes, Batik József, Keresztész József, Király József, Raidl Sándor, János Lajos, Schmid Mariska, Madarassy János Riza, Geöze Sarolta, Barabás Sándor, Balázs Bertalan, Incze István, Bordás József, Friedmann Frigyes, Babos István, Vadady Rafael, Ungvári Lajos, Bagothai Ferencz, Markó Imre, Szász István, Antal János, Jakó Pál, Tóth Endre, Györbör Benő, Frühbeck Károly, Pildner F., Mátyás Károly, Schmidt posta főnök, Duka N., Nagy Miklós, Gencsy Dezső, Moringer Károly, Lerchenfeld János, Tutsek Károly, Nagy Lázár;

évenként 50 krt Jakab Géza, Killyéni Endre, Mally Nándor, Schuller János, Siklody István, Stark Vilmos, Zajzon János, Nagy Gyula, Józsa Mihály, Förder Sándorné, Czinner Janka;

Egyszer s mindenkorra adakoztak: Papp Ferencz 10 frt, Horovics Sámuel Kolozsvárról 5 frt, Kászoni Ferencz 5 frt, Welzel Johann 1 frt, Gregus János 1 frt, Köpe András 2 frt, Dr. Hajós Béla 1 frt, Bartha János 1 frt, Matheovits János 1 frt, Vén István 1 frt, Erős Károly 1 frt, Darvas György 1 frt, Konya Balázs 1 frt, Kiss András 1 frt, Tóth József 50 kr, Papp János 50 kr, Veres András 50 kr, Abri János 50 kr, Bartalits Ferencz 30 kr, Ferenczi József 20 kr, Kovács Gergely 20 kr, Benedek József 20 kr, Balázs Áron 20 kr, Foris Mihály 20 kr.

Eddig befizetést tettek: Gróf Bethlen András 50 frt, Vasady József 50 frt.

Maurer Victor 30 frt, Décsy János 2 frt, Gyertyánffy Emil 5 frt.

Rombauer Emil 10 frt, Szépréthy Béla 2 frt, K. A. Székely Lajos 2 frt.

Verzar Móricz 10 frt, Folyovits Miklós 5 frt, Simay testvérek 5 frt, Temesváry István 5 frt, Verzar Antal 5 frt.

Nagy Gyula 10 frt, Kellemen Ferencz 2 frt, Cserey Gábor 10 frt, Nagy István 20 frt, Koródi Mihály 3 évre 15 frt, Dr. Weiss Ignác 10 frt, Aronsohn Löbl 5 frt, Csik Imre 3 frt, Laskay Adolf 2 frt, Möller Ede 2 frt.

Lázár és Verzar 25 frt, László M. és L. 5 frt, Borosnyai Dániel 10 frt, Kenyeres Adolf 10 frt.

Skita Mihály 5 frt, Mayer József 10 frt, Kürthy János 5 frt, Dr. Vajna Gábor 5 frt.

Bányai Gerő 3 frt, Szerényi Endre 3 frt, Tompa Sándor 2 frt, Szentiványi Soma 2 frt, Neurhrer Sándor 2 frt, Verzar László 2 frt.

Aronsohn Henrik 5 frt, Adler S. Rudolf 5 frt, Koós Ferencz 5 frt, Klein Károly 3 évre 10 frt.

Kovács Dénes 3 évre 3 frt, Lemhényi Zsigmond 3 frt, Haluskay Vilmos 3 frt, Hajek József 3 frt.

Veres György 2 frt, Haluskay András 2 frt, Józsa Ferencz 2 frt, Péter Mihály 2 frt, Piblinger Ede 2 frt, Orbán Ferencz 2 frt, Wolfsohn S. L. 2 frt.

Incze István 1 frt, Bordás József 1 frt, Raidl Sándor 1 frt, Friedmann Frigyes 1 frt, Babos István

1 frt, János Lajos 1 frt, Vadady Rafael 1 frt, Schmidt

Mariska 1 frt, Ungvári Lajos 1 frt, Bagothay Ferencz 1 frt, Madarasi Jancsó Riza 1 frt, Markó Imre 1 frt, Geocze Sarolta 1 frt, Antal János 1 frt, Barabás Sándor 1 frt, Keresztes József 1 frt, Baldi József 1 frt.

Jakab Géza 50 kr, Killyéni Endre 50 kr, Mally Nándor 50 kr, Schuller János 50 kr, Siklód István 50 kr, Stark Vilmos 50 kr, Zajzon János 50 kr, Nagy Gyula 50 kr, Józsa Mihály 50 kr, Förder Sándor 50 kr, Czinner Janka 50 kr.

Tóth Endre 1 frt, Györbíró Benő 1 frt, Fröhbeck Károly 1 frt, Pildner F. 1 frt, Mátyás Károly 1 frt, Schmidt posta főnök 1 frt, Duka N. 1 frt, Nagy Miklós 1 frt, Lerchenfeld János 1 frt, Tutsek Károly 1 frt.

Kovácsnai és Keresztesy 5 frt.

Helyi és vidéki hírek.

Hymen. Cipu János kir. adófelügyeli helyettes f. hó 11-én eljegyezte városunk egyik legkedvesebb leányát, Fiala Antal kir. adóhivatali számtiszt szeretetreméltó, bájos Hermin nevű leányát. Szerencsét s boldogságot kívánunk ezen szép frigyhez.

Bucsu. Dávid Benő fogházfelügyelő, kinek javítóintézeti gondnokká történt kinevezetéséről annak idején már megemlékeztünk, holnap távozik városunkból. Nem tehetjük, hogy ez alkalommal őszinte búcsút ne mondjunk társadalmi életünk ezen szerény, de tevékeny tagjának. Dávid Benő egyike volt társadalmunk legmozgékonyabb tagjainak, ki részt vett mindenben s mindenütt, a hol magyar érdekről volt szó. A rabegylező egyesület eszméje tőle eredt, mely egyesületnek ez ideig buzgó ellenőre is volt. Legutóbb pedig a kulturegylet is az által tüntette ki, hogy pénztárossá választotta. Valóban sajnáljuk távoztát s csak kívánjuk neki, lelje meg új állomásán is polgártársai tiszteletét és szeretetét, melyet itt birt.

Tűz. Vasárnap délből — mintegy egy órákor hirtelen félreütötték a háragot. Tűz volt a vasútállomással szemben lévő Halamka nevű vendéglő házában. Ugyanis egy csűr tüzet fogott s óriási lángokkal hamuvá is égett. A csűrben sok széna és szalma volt. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. A tűzörség igen gyorsan jelent meg a helyszínén s a legnagyobb erőmegfeszítéssel lokalizálta a tüzet. Nagy nehézséget okozott a teljes vízhiány, mignem a vasútállomás jött segítségül vízzel. Dankmaringer állomásfőnököt elismerés illeti a gyors segítségért.

Egy kis rend nem ártana. A városkapitányság figyelmét fel kell hívunk az éjjeli utcái tivornyázásokra. Talán még sem járja, hogy holmi részeg cigányok zenélve s kurjantva vonuljanak végig az utcákon az éjjeli utáni órákban s zavarják a békés polgárság éjjeli nyugalma!

Ha a gyermekek nem járnak óvodába. Tatranagon a napokban egy ház leégett. Azt mondják, hogy a szülők távollétében a gyermekek a szekérszín közelében játékból tüzet csináltak s ettől égett le a ház.

Tudva van, hogy a szebeni és brassói román lapok mindketten túlzó nemzetiségű irányt követnek. Különbőség még is van közöttük. A Tribunanak a vezércikkei véres szájuak, a Gazetának meg a napi hirei; míg vezércikkei csak néha kénkövesek. Egyesíteni kellene a kettőt „Tribungazeta” néven. Honnyoit! . . .

Német színház. Vasárnap színre került Suppé 3 felvonásos operetteje „Die Afrikareise.” Városunk színpadján először láttuk ez operettet, mely kedves s behizelgő zenéjénél fogva meg is érdemli, hogy bemutattassék. A darab kiállítása igen csinos. A közönség mindvégig érdeklél kísérté az előadást. Keringő és polka motívumokban sem volt hiány, s a közönség meg is ismételtette a legszebbiket, melyet Leuchart k. a. a második felvonásban énekelt. Leuchart kisasszony ez alkalommal is csak újabb bizonyítékát nyújtá annak, hogy igazi művésznő. Greiner k. a. is jobban volt diszponálva. Müller ur mint rendesen, szépen énekelt, Knaack ur pedig jól játszott. Ügyesen játszottak még: Dorstein k. a. Lignori, Nadler, Brocka és Grand urak. Általában a hiányokkevésbé voltak észlelhetők. A színház teljesen megélt, s a athmosphära is a darab címéhez híven afrikai volt.

Szíves kérelem. Megalakulván a „szegény gyermekeket segélyező egyesület” tisztelettel kérem ennek t. tagjait, hogy nekünk szánt tárgyaikat (a családban használatlan férfi- és női ruhaneműek, vagy bármely más tárgy) összeszedni s készletben tartani szíveskedjenek. Az egyesület beiratkozott tagjainak megkeresése szíves adományaik átvétele végett már e hét folytán történik s pedig következő sorban: Nagy-utca, Klastrom-utca, Főter, Lópiacz, Uj-utca, Vár-utca, szt.-János-utca, Bolgárszeg, Bolonya, Ó-Brassó. Tisztelettel: Józsa Mihály „szegény gyermekeket segélyező egyesület” gazdája.

Fillérestély. Kitünő peesenyék, izletes kompótok, felséges sütemények, elragadó hölgykoszoru, türhető czigányzene jellemezték együtt az estélyt. (Már bocsánat hogy a kompótokat és süteményeket első helyen emlitem meg, ezt csak a rendezőség iránti tekintetből teszem, a melt (lásd »Meghívó»-t) különösen ez ételekbe vetette az estély sikeréhez fűzött reményeit. Milyen hamis emberek vannak abban a rendezőbizottságban!! A négyeseket mintegy nyolczvan pár tánczolta s a fáradhatatlan rendezők minden lehetőt elkövettek a jókedv fokozása s a bál sikere érdekében. Midőn e sorokat írom (2 órákor) a táncz még javában folyik, s e vidám mulatságnak valószínűleg csak a hajnali óra vet véget.

Vautier-féle hangverseny. Megtartatott november 12-én a színházban. A dilettáns művészek között bizonyára legkedvesebbek: a nők; s a mennyiben a kedvesség superlativusát fokozni lehet, legelragadóbbak: az ifjú leányok. A Vautier k. a. növendéjének tanítványai igen élvezetes estét szereztek az összegyűlt intelligens közönségnek, mely a színházat majdnem egészen megtöltötte. Az első piéct Hansel is Gretl meséjének előadása képezte, melynek egy részét Rosen ur, helyi szintársulatunk előnyösen ismert primo amorosója szavalta el, a másik részét pedig az intézet növendékei énekelték el, felváltva kar- és solo részletekben. Kiváló dicséret illeti ép ugy e soloénekeseket, mint a kart is, mely valóban elismerésre méltó összhangott tudott felmutatni, izléssel és érzéssel énekelt. Ép ily dicsérettel kell megemlékeznünk a színlelőadásról, (Pechfogel czimű darab adatott elő), mely teljesen megérdemelte ama tapsokat, melylyel a közönség a kis művésznőket kitüntette. Nyit jelenetben megtapsolták Schnister J. k. a.-t, ki szabatos és érdelemteljes énekével méltó feltűnést keltett. A szindarab második felvonásában előadott Mikado-ének újra meg újra lelkes tapsokra ragadta a közönséget. Egyáltalában e sikerült estély csak megerősítette ama meggyőződésünket, hogy Vautier k. a. nemcsak hogy lelkesen tudja nevelni növendékeit, de egyszersmind képes velük a nagy közönségnek élvezetes estét is szerezni.

Panasz. Ismételten panaszt vettünk a helybeli tanuló ifjuság kicsapongásai miatt, kik még az éjjeli utáni órákban holmi korcsmákban, kávéházakban, rossz hírű házakban tivornyáznak s azután 1—3 óra között, éjjel után vetődnek haza borgőzősen. A panaszoló cikket élessége miatt nem közölhetjük, de szükségesnek tartjuk e helyen felhívni ezen sajnos körülményre a t. igazgató urak figyelmét. Az iskolai törvények elég szigorúak, de a fiatalság magaviselete megbotránkoztat. Egy körlevél a szülőkhöz és gazdákhöz, melyben ezek felkéretnek, az ifjuságot az éjjeli órákra el nem bocsátani s egy kis szogoru példás büntetés bizonyára megtenné hatását.

A segesvári magyarkaszinó folyó hó 12 én rendkívüli ülést tartott, melynek tárgyat Somogyi István megyei főjegyzőnek azon indítványa képezte, hogy a segesvári magyar kaszinó pénztára gyarapítására, egy kaszinó-bál rendeztesék. Ezen indítvány elfogadtatván, a farsangon rendezendő bálra nézve, Somogyi István főjegyző elnöksége alatt, a következő rendező bizottsági tagok választattak meg a kaszinó tagjai közül: Antalfi Gyula, Benedek Mihály, Bereczki Boldizsár, Bölcskény Boldizsár, Durugy Ferencz, Felméry Dénes, Hunfalvy Lajos, Imecs Jenő, Jakó Károly, Kis Dániel, Kovács Gábor, Kovács Lajos, Kovács Miklós, Kovács Sándor, Kovács Ilyés, László Lázár, Maurer Albert, Mezei Viktor, Nagy Lajos, Neumann József, Pál Albert, Pallos József, Petrovitsch János, Ranicher Gyula, Rohn Nándor, Rigeti Károly, Santa András, Sebessy Sándor Szegő Armin, Telek József és Farkas Aladár.

Az első tanítóképezde Bukarestben. E hó 6-án nyitotta meg Bukarestben Sturdza Demeter vall. és közokt. román miniszter népes hallgatóság előtt az első tanítóképezdet igen talpraesett szép beszéddel, a nélkül, hogy Romulust, Rémust a kevély Tarquiniust, a Trajan oszlopát, Decebal, Dacziát, Luertiát, Denelepét. Elisavétát s meg ki is tudja mi mindent összehadart volna. Nem csuda, mert Bukarestben s nem Déván történt.

Atheneum Bukarestben. Folyó hó 7-én tették le Bukarestben az új Atheneum alapkövét, melyben több társulat, pl. földrajzi, tanári, orvosi és iparműtani társulatok fognak közreműködni, koronként népszerű felolvasásokat tartani. A bukaresti Atheneum több év óta áll már fenn és több társulatot, meg annyi rajt bocsátott már szárnyaira így pl. a népnevelési egyesület, filharmonia Concordia szép művészet kedvelők társulatát. Az alkalmi beszédet a tudós Esarcu tartotta a nélkül, hogy a romaiak történelméből lezékelt venni, előbb Déván jart volna.

A régi vendégfogadó Sinaiában. A bukaresti polgári kórházok tulajdona hozzátartozókkal együtt három

vagy öt évre 1867. ápril 1-től kezdve haszonbérbe adatik. Ezen czélból az árverés 1886. deczember 10-én délelőtt 10 órákor ezen kórházak ügynökségénél Bukarestben, Strada Coltei Nr. 38. tartatik és ottan az árverzési feltételek betekintheők. Ugyanazon napon az ügynökségnél az árverzés ezen vendégfogadó és hozzátartozók végleges eladása iránt meg fog tartatni. Az eladási feltételek az ügynökségnél mindenkor a hivatalos órákban betekintheők. A helyben hagyott vételárt vevő köteles készpénzben fizetni, vagy törlesztés esetében 7% fizetés mellett a tartozás lefizetéseig kamatoztatni.

Apollo. Ily czimű kiváló zenészlap jelenik meg Budapesten, mely modern zeneszerzők válogatott műveit adja havi füzetekben. Szerkesztője a művészi körökben kitünő hírnévnek örvendő Goll János budapesti zenetanár. Az október s novemberi vaskos füzeteket most vettük. Tartalmuk: Apollo-induló Goll Jánostól; Album-levél. Strak Ivántól; Magyar Ábránd, Saylor Károlytól; Orgona-iskola, Báthory Lajostól s Ária a varázsfuvolából, Mozarttól; A merengő; nocturne, zongorán Abrányi Kornéltól; Szerencsés kőr, Goll Jánostól. Ezenkívül tartalmaz a két füzet hét gyönyörű szerzeményt férfiakok részére. A vállalat valóban pártfogásra érdemes s különben is felette olcsó. Egész évre 6 frt.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél az alábbi nyilvános bűnügyi végtárgyalások tűzettek ki: 1886. évi november 17-ére: Odor János ellen okirathamisításért; Winter Agoston sikkasztásért. 1886. évi November 19-ére: Luka Danile Franku ellen hamis eskü letételéért; Bukur Dragus és társai ellen lopásért.

Közgyűlés. A brassói magyar polgári kör vasárnapi közgyűléséről szóló tudósításunk tárgyalmaz miatt kimaradt.

Nyílt tér.*)

Kolozsvárra történt áthelyeztetésem következtében e nemes városból eltávozván, betegségem s idő rövidsége miatt nem tehetem bucsu-tiszteletemet tisztelt jó barátaimnál és ismerőseimnél. Midőn ezért engedelmet kérnék, egyuttal fogadják hálás köszönetemet irányomban tanusított szíves barátságukért s jóindulatukért s kérem, tartsanak meg továbbra is szíves barátságukban.

Brassó, 1886. november 13-án.

Dávid Benő.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. november hó 13-án.

Román papírpénz a 20 frankos	8.44 vétel	8.45 eladás
ezüstpénz a 20	8.40	8.43
Napoleon d'or (aranypénz)	9.88	9.90
Török lira	11.20	11.22
Arany	5.86	5.88
Orosz papírrubel	117.—	118.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 1110—1886. évi telekkvi.

Árverési hirdetmény.

A volt nagysinkszéki kerületi rokkantak hiv. alap mint végrehajthatónak ügygondnok ügyvéd Kraus Rezső által képviselt Brekner Mihály brulyai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 59 frt 5 kr tőke követelés és ennek 1885. évi január 1-ső napjától járó 8% kamatai 32 frt 7 kr végrehajtási ár már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt 20 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az erzsébetvárosi kir. törvényszék a nagysinkki kir. járásbíróság területén levő Brulya községében és határán fekvő a brulyai 215. sz. telekjében A+437 438, 736, 1460, 1461. 1801, 1802, 1819, 2432, 4507, 5392, 6323, 7047. 7332, 7756, 8601, 8759, 8899, 8919, 9519. 10023, 10666, 10851, 10933, 11769, 12109, 13952, 15939, 15942, 15993, 16183, 16305, 16331, 16998, 17146, 17159, 17216, 17251, 17338, 17776, 18135, 18229, 20265, 20296, 20340, 21419, 21420, 22549, 23703, 24291, 24302, 24347, 24409, 24542, 24895, 25156. hr. sz. a. ingatlanokra 737 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1886. évi november hó 22-ik napjának d. e. 10 órája a Brulya község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis összesen 73 frt 70 krt készpénzben a kiküldött kezehez letenni.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt a segesvári m. kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál Nagy-Sinken és Brulya község előljáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentírt telekkönyvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett egy-egy példányban a Brulya község előljáróságának nem különben ezen árverési hirdetmény egy-egy példánya a Mártonhegy és Prázmár szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azonnali közlés végett a nevezett előljáróságokhoz megküldeni, és tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalad, ezen árverési hirdetménynek törvényszerű kivonata a „Brassó” című lapban egyszerű közzététel végett végrehajtató ügyvédnek kiadati rendeltetik, a ki utasíttatik, hogy a közzétételt igazoló lappéldányt az árverés foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. évi LX. t. cz. 153. §-a intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előírt szabályok szerint.

Fogarasi Dr. Baumgarten Károly felperesi ügyvédnek az árverési hirdetményi kivonattal az összes érdekeltnek és a segesvári kir. adófelügyelőnek, továbbá a Brulya község előljáróságának, mint a hol az elárverezendő ingatlan fekszik, a Mártonhegy és Prázmár szomszédos község előljáróságainak megküldetni rendeltetik.

Kelt N.-Sink, 1886. augusztus 21-én.
A kir. járásbíróság m. telekkvi hatóság.
Kauffmann,
kir. járásbíró,
(542) 1—1

Sz. 12376—1886.

Hirdetmény.

Mintán a Brassó város területén folyamatosan lévő felmérési munkálatok befejezésük felé közelednek, a közelebbi időben a határjárás s egyidejűleg ezen munkálatok hitelesítése foganatban fog vétetni.

A határjárásnak és hitelesítésnek célja, hogy az összes felmérési tárgyak bizottságilag bejárásánál úgy a bizottság mint az illető ház és földtulajdonosok magoknak meggyőződést szerezhessenek arról, hogy a felmérésből misem maradt ki s hogy az pontosan és rendesen vitetett keresztül, továbbá, hogy az egyes ház- és földbirtokosok neve és birtokalapota a felmérési munkálatban tökéletesen és pontosan bejegyeztetett legyen.

Minthogy minden egyes ház és földtökös érdekében fekszik, hogy a felmérés a fenti értelemben helyesen és pontosan keresztül vitetett legyen, ennél fogva saját érdekükben felszólítottak az összes érdekelt ház- és földtulajdonosok a felmérési területnek határjárásban vagy személyesen, vagy pedig felhalmozott képviselők által részt venni.

Azon nap és hely, a mikor és hol megkezdendi és folytatandja a bizottság munkálatait, két nappal előbb falragaszok által a városi tanács és városkapitányság kapucsnarokában köztudomásra fog hozatni.

(540) 2—3 A városi tanács.

Eladó

egy igen jó karban lévő **hintó** (batár) **280 forint** olcsó árban.

Bővebbet Óbrassó, klastromutca 43. sz. a. (545) 2—3

Szám 74./1886.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a közhalmi tek. járásbíróság 2686/1882. számú végzése által a magyar királyi államvasutak igaz-

gatósága javára *Mázián Petru és társai* ellen 145 frt tőke és eddig összesen 19 frt 35 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 585 frtra becsült széná, szarvasmarhák, lovak és szekerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2350/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Páloson a közjegyzői iroda helyiségében leendő eszközölésére 1886. november hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kóhalom, 1886. okt. 31-én.
Ifj. Zachariás Kristóf,
kir. bir. végrehajtó.
(532) 1—1

Sz. 1269—1886 tlvk.

(544) 1—1

Árverési hirdetmény.

A megyesi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirre tétetik, miszerint *Kesku Niculae* végrehajtónak *Kesku Gligor* végrehajtást szenvedett ellen 50 frt tőke 25 frt eddigi 12 frt 70 kr ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végreh. ügyben az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Sárdorf községi 46 számú tlvkben A + 1—35 r. sz. a. Kesku Gligor és Kesku Niculae tulajdonul fölvet 854 frtra becsült ingóságokra az árverés elrendeltetik s annak megtartására határidőül 1885. évi november hó 22-ik d. e. 10 órája Sárdorfon a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden tkvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megförténni fog.

Az árverezni kívánók végrehajtó kivételével tartoznak az egyenkint kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzül letenni avagy annak a bíróságnál bírói letében történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervénnyel átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 30.

A kir. járásbíróság m. telekvi hatóság.

Sz. 1315/1886. tlvk.

Árverési hirdetmény.

A megyesi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirre tétetik, miszerint *n.-szebeni földhitelintézet* végrehajtónak *Schneider Mihály* és *Roth Elise* végrehajtást szenvedettek ellen 128 frt 17 kr tőke ennek és pedig 12 frt 87 kr után 1883. május 1-től 38 frt után 1883. évi november 1-től 38 frt után 1884. évi nov. 1-től járó 7% kamatja 16 frt 45 kr eddigi és 13 frt 80 krajczár ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtásos ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Muzsna községi 128. sz. tlvkben 1—53 rsz. a. Schneider Mihály és neje Schneider sz. Roth Eliza tulajdonul fölvet 1631 frtra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1889. évi november hó 22-ik napja délelőtti 9 órája Muzsna község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden tkvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megförténni fog.

Arverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenkint kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letében történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervénnyel átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 25.

A kir. járásbíróság m. telekvi hatóság.

Sz. 4373 -1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllő-megye közhalmi szolgáló járáshoz tartozó kobori és alsó-rákosi körjegyzői állomásokra a pályázat azon felhívással hirdettetik ki, hogy pályázni kívánók szabályszerűen felszerelt

folyamodványaitat folyó hó november 27-éig az alólírt hivatalhoz adják be.

Az első körjegyzőséghez tartozó Veldorf község és a körjegyzői lakos Kobor.

Kobori körjegyző rendes fizetése 400 frt, szabad szállás és 6 öl tüzi fa. A rákosi körjegyző rendes fizetése 400 frt és szabad lakás.

Körjegyzőséghez tartoznak Máthéfalva, Datk és Olt-Bogáth községek és a kjegyzői lakása Alsó-Rákos.

Kóhalom, 1886. november 6-án.

A járási főszolgabíró.
Bolthes, s. k.
(559) 1—3

Szám 5363.—1886.

Hirdetmény.

Az alólírt járás szolgabírója által közhirre tétetik, hogy Hégen község italmérési joga három egymásután következő évekre, vagyis 1887. évi január hó 1. napjától kezdődőleg 1889. év december hó 31-ig bezárólag nyilvános árverés útján folyó évi november hó 22-én délelőtti 10 órakor Hégen községében a falusbíró házában a legtöbbet ígérőnek hasznobérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a főkorcsmára 300 frt,
- 2) a kis korcsmára 300 frt.

Arverezni kívánók kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül az árverező biztos kezéhez letenni.

Zárt ajánlatok csakis a nyilvános árverezés megkezdése előtt fogadtnak el.

Az árverezési feltételek további pontozatai Hégen község előljáróságánál bármikor, ezen hivatalnál pedig a hivatalos órák alatt betekinthezők.

Segesvár, 1886. október 22-én.

A keresdi járás főszolgabírája
Fodor.
(551) 1—3

Szám 5313.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllő-megye keresdi járás főszolgabírója által közhirre tétetik, hogy Nethus községének korcsomároltatási joga folyó évi november hó 23-án d. e. 9 órakor Nethus községében a községbíró házában az 1887. évi január hó 1. napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznobérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 400 frt.

Arverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek úgy Nethus község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. október 22-én.

A keresdi járás főszolgabírája
Fodor.
(553) 1—3

Szám 5509 —1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllő-megye keresdi járás főszolgabírója által ezennel közhirre tétetik, hogy Apold község

korcsomároltatási joga három egymásután következő évekre, jövő 1887. év január hó 1-től kezdődőleg 1889. év december hó 31-éig bezárólag árverezés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi november hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor a községi bíró házában hasznobérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 600 frt.

Arverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül az árverezés megkezdése előtt az árverező biztos kezéhez efizetni. — Zárt ajánlatok, a mennyiben azok a törvényes kellékekkel ellátva vannak — szintén a nyilvános árverezés előtt — elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek a hivatalos órákon belül a járás főszolgabírójánál vagy Apold község előljáróságánál bármikor betekinthezők.

Segesvár, 1886. október 27-én.

A keresdi járás főszolgabírája
Fodor.
(552) 1—3

Sz. 7250—1886.

Árverési hirdetés.

Mártontelke italmérési joga folyó évi november 23-án reggeli 10 órakor a község házában három egymásután következő évekre vagy is 1887. évi Január hó 1-től 1889. évi Deczember hó 31-ig terjedő időre nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek hasznobérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 150 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át alólírott kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők.

Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Medgyes, 1886. október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(501) 1—3 Lendvay.

Sz. 7250—1886.

Árverési hirdetés.

Mardos italmérési joga folyó évi november 24-én reggeli 10 órakor a község házában, három egymásután következő évre, vagy is 1887. évi Január hó 1-től 1889. évi Deczember hó 31-ig terjedő időre, nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek hasznobérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 500 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át alólírott kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők.

Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Medgyes, 1886. Október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(502) 1—3 Lendvay.

Az elveszett és elgyongyult **férő-erő,** tehettetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szab. carbon nemiszervi zuhanyval bárki is meggyógyíthatja (külsőleg használna) biztosan s állandóan, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, a hol már semmi sem használt, még az évek óta tartó tehettetlenséget is. Kellemes, észrevétlen gyógymód, tökéletes kigyógyulás káros izgatás nélkül. A legelőkelőbb professzorok és orvosi szaklapok, a legmeglehetőbb orvosi ajánlatok s a gyökeresen kigyógyítottak köszönő iratai minden érdeklőnek külföldön is a szenvedőknek a carbon-zuhany sikert biztosít. Teljesen felszerelve s használati utasítással és orvosi jóváhagyással 5 frt 80 kr. — Titoktartás mellett megküldés és csomagolásnál a tartalmat és eredetét nem áruljuk el.

Dr. Attnmann Károly
cs. kir. szabad. carbon-zuhany felfeltárási és rendelő-intézet a titkos betegségek részére: Bécs, VII. Mariahilf-
strasse Nro. 80.